

ANDREI DÓSA

ELSŐ NAP

LÁTTAM AMERIKÁT (CLOCK IN – CLOCK OUT)

összeraktam a napi menüt
a tányérokon hagyott maradékokból
láttam az óceánt
homárokkal teli medencékben
bezárkóztam a mosodába
hogy az ablakból nézzem a villámokat és az autópályát
a harley motorokat amiken
pocakos nyugdíjasok lovagoltak
fejüket hippik sírjából kiásott
kifakult tincsek díszítették
ahogy lobogtak az óceán szelében

együtt úsztam a szennyvízben
húscsapat tengeri csikókkal pirospaprika planktonokkal
és egyéb fűszerekkel homárok vázával
egzotikus állatokkal amikből
hideg olajos váladék szivárgott fehérítőszag
bíbor fény
mosogatógép mellé kuporodva
kapargattam a tálcákról a sütymaradékot
nyálam egyfajta pre-wash liquid volt az edényeken
a nadrágom csúszott le rólam
farpofáim beragyogták a konyhát az inox szekrényeket
füsttől elfeketült elszívókat a hűtőket

mondtam a pincérnőknek hogy vagy
hello what's up aztán feladtam
jöttek felvenni a rendelést a konyháról
figyelmesen megtöltötték a tálcákat gőzölgő tányérokkal

---

* *Andrei Dósa* (1985, Brassó). Versek, prózát ír, magyarból és angolból fordít. Magyarul a kolozsvári Helikon, a Forrás folyóiratokban jelentek meg művei.

evőeszközökkel poharakkal szalvétákkal nem szóltak semmit
mint ápolónők akik előkészítik
a szükséges szerszámokat és gyógyszereket
savmarta gyomrok kezeléséhez
futószalagon jöttek tányérok és tálak
futószalagon jöttek mocskos kezeik
és én hosszan mostam őket a tusolóval
és szia és hogy vagy és what's up
ők pedig
kiengedték a hajuk kézen fogták egymást
táncoltak a jókora borraivalók körül
jachtok szigetek klubok
és partok körül a főnökök fiai körül
és amikor elfáradtak
csipegettek egy-egy darab ananászt
egy szelet almát maguknak állították össze a salátát
én meg töröltem a felmosóval meztelen talpuk nyomait

cigiszünet

lyman megáll
az üres söröshordók mellett
mindkét kezét
köténye mellzsebéhez emeli
komoran hallgat szorít tapogat
állítgatja piros rádióját fülhallgatóval
mint fáradt öreg akit
hirtelen ér utol a szívfájdalom
lassan bólogat mormol valamit

ti szeretitek az áfonyát?
én nem eszek áfonyát láttam hogy légylárvák
másztak ki belőlük
itt a vendéglőben tojást sem eszem
azért bolondult meg mindenki aki tojást evett
komolyan beszélek az a betegség tudjátok
a szalmonella

próbálja visszaszívni a taknyát
bal orrrlyukából kinyúl egy áttetsző zöld buborék
egy szerény párbeszéd buborék
talán akar még mondani valamit
hogy tegnap este miután megivott
néhány sört elsírta magát a cuzzy's-ban
mihez kezdek itt magammal egyedül
miután hazamennek a románok?

letörli taknyát a kézfejevel

és volt egy cetlije amin azt írta én vagyok a király fia

(ÚTON HAZAFELÉ)

valakit belém zártak
kaspar hausert bezárták
egy tükrökkel teli terembe
ha most kiengedném
az emberek megijednének tőle
nem tudnának elrejteni semmit
kutatná az emberek arcát
ahogy saját arcát kutatta a tükörben
és magányosan borzasztó magányosan érezné magát

MÁSODIK NAP

ALAGÚT A KONYHÁBAN (CLOCK IN – CLOCK OUT)

emlékszem mindenre amit átéltem
halálközeli élmény
de itt az alagút nagyon széles
egy vendéglő konyhájára hasonlít
nekivágok egy követ a zöld dacia szárnyvédőjének
gyűrődik a fém mint egy darab sztaniol

a fék
a csend
kátrány és felhevült műanyag szaga fagyasztja meg a vért az ereimben
az elmém megtalálja ellenszerét
egy membránba zárva
a bőrt vékony
réteg verejték borítja
jól beolajozott gépezet vagyok
nagy dolgomat nagyszüleim kertjébe végzem
a fűszálak fejem fölé érnek
ők a világ másik szobájából kiáltanak nekem
hogymint repkénylapival töröljem ki
utána hosszú percekig várok hogy lássam
mit hoz felszínre a földrengés
vakondok szöcskéket giliszták
az élvezet és a fájdalom szexben megvalósuló első egyesülése
mostantól mindig így lesz jut eszembe
a test imája remeg az idegekben a mellkasban az idegrendszerben
én élek!
én élek!
én élek!
minden pillanat amikor átéltem a felszabadulást
elpárolog
csontjaimból elveszíttem a kalciumot

én és a kukás (second job)

a város kukásának sziámi ikre vagyok
egy fejünk van
minden nap el kell dobnod ezt-azt
ha ki akarod bírni mondja
sorra jönnek be a vendéglőbe az amerikai
regények szereplői mind kiváló formában vannak
képesek elbírn bármit
a villák egy ütemre fúródnak a húsdarabokba
huckleberry finn holden
humbert humbert victor mancini
feloldódik a zsírban
arcuk elveszíti vonásait

tükörbe nézek
nehezen ismerem magamra
valaha az önök rendelkezésére álltam
én arturo bandini
a konzervgyár napszámosa
titokban nietzschét olvastam
néztem a konyhaablakból a fehérbe öltözött nőt
ahogy kiszállt a kabrióból beleszerettem
minden nap el kell dobnod ezt-azt
mondja a sziámi ikrem
csak így érheted el a megvilágosulást
az idomtalan hústömeg eltűnik a szemetes zsákokban
felseperjük a maradékot felmosunk vékony réteg fehérítővel
és citrom illatú ipari zsíroldóval
a szeméttároló mellett elszívunk egy cigit
a természetes és a mesterséges fény keveréke
a lerakatok a málló fa a fehér lámpák
mint egy hopper festmény pollock örülete
vékony csíkokban kígyózik az aszfalton
amerikai zászló lobog egy jacht árbócán.

ANDRÉ FERENC fordítása

MAN SEEN FROM REMOTE, oil on canvas, 200×495cm, 2016